

Telegraful

Organ național-bisericesc

Schimb
Onor. Red. a revistei «Transilvania»
Sibiu
(Str. Șaguna 8)

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vineria

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Îndatoriri preoțești

(=) Rolul unui slujitor al altarului, în mijlocul enoriașilor săi, este dintre cele mai anevoioase și pline de răspundere.

Câte observații, câte pricini, câte invinovații, — unele de bună credință, altele, poate cele mai dese, din răutate, — năpădesc îndeosebi la adresa preotului sătesc!

Când în parohie, credincioșii slăbesc în credință și nu umblă regulat la biserică, imputarea este repede gata: *preotul* e pricina, fiindcă «nu-și face datoria» d'a cultiva în săteni mai înadins sentimentul religios și iubirea de sfintele locașuri...

Se ivesc în sat câțiva nenorociți sectanți — unii chiar sprijiniți de larga îngăduință a legilor țării noastre tolerante, — tot numai preotul este «de vină», fiindcă n'a știut să-și crească enoriașii așa, ca să se ferească de cei străini de legea și limba lor și să facă imposibilă așezarea acestora în sat...

Când casele și ogoarele plugarilor tânjesec în sărăcie și neștiință; când boalele, și obiceiurile rele, și patimile omenești, fac

jertfe tot mai numeroase, cel din-tâi «vinovat» în sat este arătat firește earăș preotul, fiindcă și-a păstorit rău poporul: nu i-a dat învățături și povețe și indemnuri despre igienă, agricultură, despre moralitate, despre legile țării...

Fie pe teren bisericesc, fie pe teren cultural și social, păstorului sufletească se cere, cum vedem din aceste câteva pilde, o muncă nesfârșită, — care de obicei însă *nu stă în raport drept cu mijloacele și situația* ce i se pune la dispoziție.

Nu mai vorbim de problema — des accentuată — a salariului neîndestulător, de greutățile împiedicării preotului, de imposibilitatea de a-și crea o bibliotecă abonând reviste și gazete, sau de a-și întreține copiii la școli, și câte alte greutăți și necazuri.

Îndatoririle preoțești și dragostea de muncă a clerului se mai stânenesc, de aici înainte, și prin *noua lege administrativă*. Conform acestei legi, preoții încetează de-a fi membri de drept în consiliile comunale *rurale și sătești*; ei — preoții — pot fi membri numai în cazul când sânt aleși, — de altă parte călugării

sânt excluși dela alegere. Atribuțiile consiliilor comunale sătești nu cuprind nici un cuvânt precis în chestiuni de culte: eată un regres față de trecut.

Reprezentanții bisericilor sânt admiși ca membri de drept în consiliile comunale *urbane* și în consiliile *județene*, — dar earăș cu atribuții reduse aproape la nimic în aceleași chestiuni ale cultelor.

Cu muncă slab retribuită și în lege nerânduită, îndatoririle preoților întâmpină dificultăți aproape de neîntrecut.

Lupta pentru drepturile ei, luptă necurmată tocmai în fața uriașelor greutăți, se impune cu atât mai vădit tuturor acelor, cari țin să-și păstreze demnitatea și prestigiul cuvenit ostașilor lui Hristos.

Congres la Chișinău. În zilele de 6—8 Octombrie 1929 se ține la Chișinău congresul general al misionarilor ortodocși români din întreaga țară. La congresul, ce se va deschide în sala eparhială, vor lua parte înalți prelați și mai mulți membri ai guvernului.

Propunere ce n'ar trebui trecută cu vederea. Luând în considerare faptul că țara noastră are slujbași de o parte cu

lefuri foarte reduse, de altă parte cu lefuri grozav de umflate (unii încasează sute de mii lei pe lună!) un confrate face propunerea: «*Să se fixeze un maximum de lefă pe care un funcționar, ori cât de superior ar fi, să-l poată lua din buget*»: ar fi vremea să se ia astfel de măsură și să nu se mai risipească averea tuturora în beneficiul câtorva. Foarte adevărat.

Pentru îngrijirea orfanilor

Consiliul central al Societății «Ocrotirea orfanilor de război», sub președinția dnei *Olga M. Sturdza* dela Iași, a publicat, zilele acestea, dările de seamă ale activității comitetelor în 1928.

Societatea și-a împlinit îndatoririle, — cum constată această publicație, — formând în cursul anilor de până acum, carierele la 1590 de orfani. Dintre aceștia sânt: absolvenți de universitate, academie comercială, școli normale, seminarii, institute militare, precum și școli de meserii și comerciale.

Societatea s'a îngrijit, pe lângă aceasta, și de educația morală și de sănătatea orfanilor săi.

Prezidenta Societății spune următoarele:

Astăzi Societatea «Ocrotirea orfanilor de război» dispune de școli, sanatorii și așezăminte proprii, având organizare mereu perfecționată și un

FOIȘOARA

Lunca

ce se răstăfă sub fereastra caset mele în chitolele de veselie ale stolurilor de copii, a adormit. Bland ca un copil în poala mamei. Pădurea i a tremătat cântece de leagăn.

Acum o învălue în umbre de întanec. Și-apoi se culcă și ea.

Întreg cuprinsul a amuțit. Tace și pământ, și cer cu turme de stele. Luna răsare în mărgeana zarilor. Pare un foc la o stândă...

Ce adâncă-i tăcerea. Dorm și izvoarele. Dar de dincolo de râu străbate un cântec. Coboară pe aripi de ceață argintie.

E al tovarășului de trudă, coborât în mormânt fără vreme. Glasul e mai cald, mai împede... parcă-l de inger.

«Tăcerea-i înima lumii. Ea n'are nume. Ea e moartea vieții și viața morții.

«Nădejdea-i tăcere, voința-i tăcere, iubirea-i tăcere, durerea-i tăcere, moartea-i împlinire. Și viața însăși, în întregul ei, e numai o luptă pentru tăcere, după zădărnicele rătăcirii ale copiilor și ale tineretului pentru a putea vorbi. E, odată cu revelarea adâncimii celor ascunse în noi, lupta pentru a cuceri tăcerea: pentru suprema armonie a sunetelor, care nu rănesc, a colorilor, care nu strigă, a gândurilor, care nu turbură, a iubirii care nu cheamă ci merge.

Și tot avântul liric e o inițiere întru tăcere. E pregătirea caldă a sufletului pentru trăirea concentrată a vizitanților revelați de pasiune.

E cântecul nupțial al îmbrățișărilor tăcute, e cântecul funebru al morții tăcute, e cântecul de jubilație al transfigurării creatoare ce se apropie și care se va săvârși în tăcere.

Și cântarea prietenului părea tăcută. Înțelesul ei adânc mă înfloră. Iar liniștea din juru-mi încă murmura pulsul vieții. Z. SANDU.

Meditații

1. Bunuri pământești

Avem nu numai dreptul, ci și datoria să ne sporim avutul nostru material. Nu arareori însă ardoarea după bunuri pământești e dezordonată și fără cumpăt. Sânt oameni, cari se frământă, după bani și avuție, numai de dragul banului. Aceasta e păcat adânc dăunător și-l numim: avariție.

Mulți sânt de opinia, că numai cei bogați pot să fie avari; dar însuși profetul Ieremia afirmă despre timpul său, că dela cel mai mic până la cel mai mare, toți se închină sgârceniei: «Fiește care pe prietenul său va înșelă, adevărul nu vor grăi, învățatu-s'a limba lor a grăi minciuni, năpăstuit-au, și n'au lipsit a se întoarce. Camătă peste camătă, vicleșug peste vicleșug, n'au vrut să Mă știe pe Mine, zice Domnul» (Ieremia 9, 5).

Avariția nu consistă într-a avea bunuri considerabile, ci în patima

după avere. Câți sânt, cari ar avea din ce trăi și n'ar fi constrânși să râvnească la pomană, — și totuși cerșesc.

Bogatul, stăpânit de diavolul avariției, nu mai știe de rugăciune, de liturghii, vecernii și utrenii, nici de conștiința Duminicii și sărbătorilor. Banul e idolul lui, acestuia îi servește cu râvnă.

Gândul său e îndreptat la îmbogățire, cum ar putea încurca pe aproapele său cu uzură, cum ar putea pune mâna pe averea aceluia. Un exemplu de om avar a fost Maurițiu, cezarul grec, care pierdu la anul 602 cam 12000 de ostași, căzuți prizonieri. Inimicul ceru o mică sumă pentru eliberarea acelor și desdăunare de război. Dar cezarul avar refuză banii, ear ostașii lui fură măcelăriți. În noaptea următoare îi apărură viziunea: cum îl acuză martirii-eroi în fața lui Hristos pentru sgârcenie. Nu peste mult fu măcelărit împăratul cu nenorocita sa familie.

personal pregătit și conștiincios, condus și controlat de comitetele societății, care, lucrând de 12 ani cu dezinteresare și devotament, au adus societății peste 72 milioane lei venituri proprii în bani, și aproape 26 milioane lei donații în natură, și au economisit statului salarii și cheltuieli de administrație de câteva zeci de milioane...

Dela sate

— Jubileu. — Zi de sărbătoare în Planul de Jos. —

Cercul religios al IV-lea, din tractul Sebeșului, și-a ținut sedința în 25 August a. c. în Planul de Jos. Cu această ocazie s'au sărbătorit totodată și 50 de ani de preoție ai octogenarului preot Ioan A. Bena. Fiind festivitatea întreagă o manifestare înălțătoare de suflete, credem de cuviință să dăm în rezumat cursul ei. La ora 9 a. m. s'a slujit sfânta Liturghie, sub conducerea P. O. D. Sergiu Medean, protopop șef al tractului Sebeș, asistat de preoții. Constantin Oancea, președintele cercului religios, din Cioara, Ioan Ghișe din Răchita, Max Vulcu și Aurel Maniu din Planul de Jos, Ioan Radu, Tărtăria și Nicolae Davind din Păcurărești. La priceasnă a predicat părintele protopop explicând evanghelia zilei, în raport cu jubileul părintelui Ioan A. Bena, în cuvinte elogioase. Predica a impresionat lătreaga asistență. La finea sfintei liturghii la cuvântul preotului jubilar Pă. Ioan A. Bena, și rostește cuvântarea următoare:

Preaonorate Părinte protopop, Cucernicilor frați preoți, Iubiți credincioși, — Din îndemnul familiei mele și al fraților preoți aparținători cercului nostru religios, precum și al altor binevoitori, îmi serbez astăzi jubileul de 80 ani ai vieții și 50 ani de preoție. Ca să fiu precis, trebuie să spun, că născut la 1846, sânt astăzi de 83 ani, iar în serviciul bisericii mă găsesc de peste 60 ani. Încă la 1866, după terminarea clasei a patra gimnaziale, am fost trimis din partea mitropolitului Șaguna ca învățător la școala de aici, Planul de Jos, la care am slujit doi ani. Decretul mi s'a dat pe baza atestatului școlar și pe faptul, atunci cunoscut, că în Sebeș dădusem lecții particulare la băieți și fete în mai multe familii.

Avarul nu-i capabil, d'a săvârși fapte etice, el tânjește lângă comorile sale, răpindu-l moartea înainte de-a se căl. Și sfânta Scriptură ne spune: sgârșcii nu vor moșteni împărăția cerurilor.

Isus ne zice: «Nu vă grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; nici cu trupul, în ce vă veți îmbrăca. Sufletul mai mare este decât hrana, și trupul decât haina», (Luca: 12, 22, 23).

Apostolii au urmat pe Isus în toate, și la sfârșitul celor trei ani ai activității Sale pământești li întrebă: «Suferiți în ceva neajuns?», iar ei răspunseră: «Nu, învățătorule, nicio dată n'am purtat lipsă!».

Voi, părinților, nu pomeniți mereu banii și bogăția; fiți prudenți, deștepți ca moșneagul Tovit și spuneți fiilor voștri: «Nu te teme, fiule, pentru că am săracit, ai tu multe, de te vei teme de Dumnezeu, și te vei depărta de tot păcatul, și vei face ce este plăcut înaintea Lui», (Tovit: 4, 21). Adică: Săraci sântem de fapt, dar posedăm destule bunuri, dacă ne temem de Domnul, și făptuim cele morale și nobile.

Când în 1868 am voit să intru în cursul teologic, direcțiunea institutului refuză rugarea mea, din motiv că înscrierile se încheiaseră.

Era la Ziua Crucii, în 14 Septembrie, anul 1868, când se întrunise primul congres național bisericesc.

Cu multă sfială m'am prezentat în fața marelui Arhiepiscop cu ce aveam. Și dornic de preoție, m'am rugat să fiu primit. Cei doi atestați, (care era cu «eminență») înaltul prelat m'a întrebat, pentru ce am părăsit școala? Am răspuns, că din lipsa de mijloace. Atunci mi-a zis: «Ei, fătul meu, fără mijloace, nici aici nu te vei putea susține». După ce li răspund că lea, ce am primit-o ca învățător în cei doi ani trecuți, mi-am păstrat o anume în acest scop, mitropolitul s'a îndurat, și cu creionul a scris pe dosul rugării, că sânt «primit la clerică cu didactru».

În anul prim am fost extern, în al 2-lea și al 3-lea în seminar.

În anul 1871 am terminat cursul, și tot în anul acela, în două zile una după alta, am făcut examenul de calificare de preot și de învățător, examene care atunci au început a se practica.

La concursul pentru ocuparea postului de învățător la școala din comuna mea, pe temeiul atestatului de calificare m'am prezentat și am fost ales.

Din vara anului 1878, capelan lângă bătrânul paroh Nicolae Bena, am colaborat trei ani și, după ce la 1881 el — Dumnezeu să-l odihnească — a trecut la cele veșnice, eu am ajuns paroh.

Talantul, ce mi s'a dat, nu l-am ascuns, ci l-am înmulțit, după puteri, lucrând în via Domnului, ca, venind stăpânul, să nu mă găsească smochin neroditor. Mi-am păscut turma cu-vântătoare, mie încredințată la imasa religioasă și al moralei creștine; am adăpat-o cu apa cea vie, pe care Isus a făgăduit-o Samarincii (Ioan 4, 10) am apărut-o de lupii cei în piele de oase, cari voiau să o abată pe căi rătăcite. Deși unii erau ispițiți să apuce pe astfel de căi, cu vreme i-am readus la calea adevărului, — afară de unul. Cu tot dreptul pot spune, (ev. Ioan 17, 12): «Pe care mi i-ai dat, i-am păzit și n'au pierit decât fiul piericiunii, ca să se plinească Scriptura».

Voi, tinerilor, însemnați-vă dojana dată de Isus unui tinăr la împărțire de moși: Grijiți, și păziți-vă de toată sgârșenia!

De timpuriu se poate furișă patima în inima voastră, ducându-vă la mizerie și înșelare amarnică.

2. Mândria deșartă

Moșneagul Tovit zise fiului său, grav bolnav:

«În toate zilele, fiule, adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul nostru, și cu voia nu păcătuiești, și nu calcă poruncile Lui, și în toate zilele vieții tale fă dreptate, și nu umbla pe căile nedreptății» (Tovit: 4, 5).

Sfânta Scriptură și zilnica experiență ne arată că mulți oameni cad în păcat lăsându-se pradă unui imbold care li stăpânește.

Între multele aptitudini, cu care a înzestrat și binecuvântat Creatorul pe om, e și sentimentul de onoare și demnitate. Aceste îndeamnă pe om la activitate roditoare.

Mândria deșartă însă, se strecoară în fiecare, nu numai la bogați, ci și la săraci, la părinți, și la copii.

Am premers poporului cu pildă și în cele economice, în agricultură, pentru că prin aceasta să ajungă la bunăstare și să nu fie ispițiți a răvni la bunul de aproapele.

Am predicat patriotism și iubire pentru deaproapele.

Ca slugă alui Hristos, am avut și eu crucea mea de purtat. Domnul a zis: «Nu este sluga mai mare, decât stăpânul său» și «de m'au gonit pe mine, și pe voi vă vor gonii» (Ioan 15, 20).

M'am bizuit pe cuvântul sfintei Scripturi: «Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale» (Ps. 109, 1). Am șezut de-a dreapta Lui și, cum văd, El m'a binecuvântat cu lungime de zile, torcându-mi firul vieții până în ceasul de acum, când întru umilința inimii mele îmi plec genunchile înaintea Atotputernicului, exclamând: Ce voi respăli Domnului pentru toate câte a dat mie! Li mulțumesc pentru că m'a făcut părtaş și de binecuvântarea Psalmistului (127, 4, 6): «Fiii tăi ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul mesii tale... și vei vedea pe fiii fiilor tăi».

Mulțumesc mai marilor mei bisericești: înaltpreasfințitului Domn, Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, și preaonoratului domn protopop, Sergiu Medean, pentru că au fost cu indulgență la apăsarea slăbelor mele prestațiuni.

Mulțumesc poporului meu, mai ales acelor, cari au muncit în aceste locuri împreună cu mine spre binele bisericii.

Domnul a zis: «fără mine nu puteți face nimic» (Ioan 15, 5) și Pavel apostolul spune: Eu am sădit, Apolo a udat, dar creșterea a dat-o Dumnezeu; pentru aceea nici celace sădește, nici celace udă este ceva, ci Dumnezeu care dă creșterea (I Cor. 3, 6—7).

Drept aceea voi zice cu sfântul apostol Iacob: «Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit este de sus, coborând dela Părintele luminilor» (1, 17).

Cătră acela îmi ridic ochiul inimii mele și zic:

Crucea, ce mi-ai dat, Părinte;

Ca s'o port, mi-ai ajutat;

Fă, ca și d'aci 'nainte

Să port slujba, ce mi-ai dat.

Ce-i mai trist, omul nu recunoaște, că s'a încuibat în el acest păcat. Dar precum cunoaștem pomul, gustând fructele lui, așa putem judeca aroganța din urmările ei.

Omul arogant se prețuiește la mai mult, de cum e în realitate, ear pe alții li micșorează în aptitudinile lor. Egoismul e semnul caracteristic al acestei mândrii.

Mereu încântat de sine, arogantul cere, ca toți să se acomodeze conduitei lui, el însă nu imitează nici cele demne de urmat ale altora.

Omul arogant vorbește numai despre sine, despre ale lui forțe și calități, despre ale lui planuri și fapte.

Nu vrea să creadă; odată cu capul, ceea ce nu poate concepe cu mintea sa.

Pe arogant îl poți ofența ușor. Pentru orice nimic, care îl atinge în câțva, sare aprins de mânie.

Examinați-vă înșivă: nu vă paște oare păcatul aroganței. Se întâmplă că sântem binecuvântați cu bunuri corporale și sufletești, dar nu le recunoaștem a fi dăruite de Domnul, ci credem, că numai dibăciei și si-

*Dar când n'o s'o mai pot face,
Atunci Tu, ca Dumnezeu
Milostiv, slobozi în pace
Pe nemernic — robul Tău. Amin.*

Vorbește apoi preotul C. Oancea caracterizând viața jubilarului, desfășurată pe toate terenurile, într-o muncă fără preget, și relevă îndeosebi lucrările sale și anume: Mic manual de economie practică, Despre predici și predicatori (îndrumări pastorale) după I. Höffner, și mai ales Contribuții la monografia comunei Planul de Jos, despre care dl I. Lupaș, profesor univ. și fost ministru, s'a exprimat: «E o lucrare judicioasă alcătuită, ear partea istorică m'a interesat în mod deosebit. Primește, dle părinte, mulțumirile și felicitările mele»; iar dl Sextil Pușcariu, profesor univ. zice între altele: «În lucrarea Dvoastră am găsit multe date interesante și un material folositor pentru cunoașterea limbii noastre, atât de frumoasă și bogată. Ar fi de dorit, să se găsească cât mai mulți preoți să imite exemplul Dvoastră și să ne dea monografiile comunelor păstorite de ei».

Mai vorbesc primarul I. Marta în numele comunei, dsoara Silvia Muntean în numele corpului didactic, și stud. în drept Măței Androne în numele studențimii universitare. Cu toții aduc omagiu și exprimă recunoștință față de parohul comunei lor.

Se ține apoi conferință din partea despărțământului Sebeș al «Astrei». Vorbește dl Silviu Cărpinișanu, directorul gimnaziului de stat, Sebeș, despre: «Voevozii reprezentativi ai neamului românesc, amintirea lor în poezia populară». Cu aceasta, partea oficială a sărbătoririi a luat sfârșit, îndreptându-se reprezentanții comunei și preoțimea, în frunte cu păr. protopop Sergiu Medean, cătră casa ospitalieră a părintelui jubilar, I. A. Bena.

Memoriile unui duhovnic, studiu pastoral scris de Pă. Prot. Vasile Oan. Lucrarea este proprietatea conferinței preoților din tractul Lupșa. Venitul ei este destinat fondului de propagandă religioasă. Ceice își procură acest instructiv volum, servesc cauză cultural-religioasă, și, pe lângă aceasta, au înșși folos în citirea lui. Se vinde cu 100 lei la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

linței noastre le putem atribui. Altădată descoperim defecte la cutare om sau familie, și la moment procedăm ca fariseul de odinioară în templu: Dumnezeu, mulțumescu-ți, că nu sânt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepți, desfrânați, sau ca acest vameș» (Luca: 18, 11).

Sfânta Scriptură zice: Urâtă e semeția de Domnul și oameni; ea este începutul fiecărui păcat. Cine rămâne în ea, cu blestăm se va încărcă și în urmă se va doborâ. — Împlinirea acestor cuvinte o vedem în cer și pe pământ. Cetele îngerești, cuprinse de semeție, au fost trimise la iad. Întâia pereche de oameni, creată de Domnul, fu așezată în grădina paradisiului. Dar deodată avu s'o părăsească, vrând să fie zei.

Cuvântul Domnului este acesta: «Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, ear celor smeriți le dă har», (1 Petru 5, 5). Multe exemple aș putea înșira: cum fu alungat de pe tron Nabuhodonosor, Antioh, Napoleon Bonaparte, — măreții domnitori.

Vedem înșine în viața de toate zilele mâna Atotputernicului Dum-

Ce carieră și-ar putea forma?

Ziarele au anunțat și comentat cazul recent dela Oradea, când o studentă din Bihor a cerut să fie înscrisă în Academia teologică. La București s'au înscris și până acum studenți la studiile teologice.

Ce anume carieră și-ar putea forma aceste studenți după terminarea teologiei?

La întrebarea aceasta răspunde dna Sanda I. Mateiu, în Nr. 25 Sept. al Universului din București, arătând că: fete cu teologie vor putea să intre la mănăstire unde, aducând elementul intelectual, ar contribui la reorganizarea acestor încântătoare refugii de patimi lumești;

sau se vor dedica asistenței sociale, — unde organele oficiale ale ministerului, până la venirea părintelui Lupaș ca ministru, nici nu puneau măcar o iconă prin odăile diverselor instituții de ocrotire; — atâta timp, cât asistența va fi birocrațism și medicină, nu și va îndeplini misiunea. «Desființarea ministerului ocrotirilor sociale e un început; încredințarea asistenței celor nenorociți BISERICII, va fi singura soluție care va face ca ajutorarea orfanilor și nevoiașilor să fie o realitate, nu una din acele nemăsurate minciuni ale vieții moderne».

Fete cu teologie vor putea fi misionare laice. În vizitarea bolnavilor, la anchetele domiciliare, în închisori, spitale ș. a., vor duce spiritul lui Hristos, vor întări sufletele, vor salva ceea ce e pierdut fără nădejde, «câci viața și credința lor vor fi o făclie vie ce va lumina sigur calea către Isus Mântuitorul».

Critica creștinismului nostru în alte continente

Cunoscutul poet și filosof din Indii *Rabindranath Tagore*, în revista «The Modern Review» din Calcuta, Dec. 1928 (citez după rev. «Die Auslese» din Berlin, August 1929) spune:

Este fapt incontestabil, că relațiile cele mai însemnate ale Europei cu noi, cei cari locuim afară de Europa, nu sânt altceva decât acelea ale unei exploatare. Cu alte cuvinte, sânt de obârșie materialistă. Se manifestă

nezeu, care umilește pe aceia, cari vor să se înalțe.

Să rugăm pe Isus, să ne dea duhul modestiei și să-i aducem recunoștință în toate și pentru toate.

3. Ambiția

A surprinde, a se valida, a fi lăudat... e dorință generală, mai fără excepție.

În noi viează această dorință dela tinerețe până la bătrânețe.

Ambiția, pretutindeni, joacă rol important în administrația vieții. Tendința spre înălțare, influențează binecuvântător în multe direcții.

Cu alt cuvânt, mare valoare se află în «fudulia vieții», dacă rămâne firește între limite corespunzătoare. Dar, de o lăsam în dragă voia sa, această primejdioasă patimă degenează în forță risipitoare.

Dorința validității duce adese la minciună în modul de viață. Cunoaștem bărbați, cari îndeplinesc cu gura o serie întreagă de lucruri. În realitate — nu se pot valida.

Cunoaștem femei sărace, în mizerie, flămânzind cu familia lor, nu-

mai cu seamă puterea fizică în stăpânirea gigantică și negoțul uriaș al Europei, stăpânire și negoț, care se lătesc tot mai tare și arată apetitul ce nu se poate potoli. Asprimea acestor contacte externe ne neliniștește mult.

Simțământul neplăcerii ajunge tot mai apăsător. Nu există națiune în întreaga Asia, să nu privească spre Europa cu teamă și neîncredere. Și totuși eră o vreme, când fascinați de Europa ne lăsam pătrunși de speranțe nouă, când credeam că misiunea principală a Europei ar fi să ne propovăduiască evanghelia libertății, deoarece cunoscuserăm în urma literaturii și artei Europei numai partea ei ideală. Dar, încet pe încetul, au ajuns Asia și Africa principalele teritorii ale activității ei lumești, în care principală ocupație este încasarea dividendelor, administrarea țărilor și întinderea negoțului. Pe continentul asiatic și african s'au vârat tot mai adânc casele cu magazine, clădirile administrației și birourile, avantposturile de poliție și căzărmiile pentru soldații Europei, în schimb însă iau relațiile omenesti un loc foarte subordonat.

Făț de aceia pe cari li exploataăm, simțim, de obicei, dispreț; sau cel puțin ne vine această exploatare mult mai ușoară, dacă ne reușește să privim peste umăr la cei pe cari li exploataăm.

...În relațiile noastre cu Europa am recunoscut ca cel mai mare adevăr faptul că Europa e capabilă, îngrozitor de capabilă, de a presta ceva; de fapt este capabilitatea de prestațiune cel mai puternic factor într-o civilizație materială. Această capabilitate ne poate pune în uimire, dar cu toate că li aducem la picioare omagiul nostru de teamă, ar trebui să recunoaștem că ne aflăm pe cea mai scurtă cărare, în cea mai adâncă mizerie, deoarece este aceeași barbarie — aducerea omagiilor acestora — ca și când am aduce ofrande unui zeu setos de sânge. Din cauza aceasta și de dragul stimei ce și-o aduce persoanei proprii, trage la îndoială întreaga Asia superioritatea morală a Europei. «Eu, personal, nu cred că Europa este cu desăvârșire într-o direcție materialistă. Și-a pierdut Europa credința în religie, dar nu aceea în omenire».

«Omul, în urma naturii sale, nu poate fi niciodată cu desăvârșire cu un spirit materialist. În Europa se

mai să poată parada în haine de lux.

În fine cunoaștem familii cu venit modest, unde se mențin aparențele cu ospețe de prisos și costisitoare, făcute pe datorie ce ruinează.

Cine cunoaște raporturile intime ale familiilor, știe câtă minciună există în «fudulia vieții».

Cel doritor de-a se înălța caută să amăgească și pe alții, și pe sine. Bărfește pe alții. Cu cât sânt ei mai răi, cu atât apare mai bun el, zicând: «Dumnezeule, mulțumesc-Ți, că nu sânt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, desfrânați, sau ca acest vameș» (Luca: 18, 11).

Consecința a ambiției este și invidia. Invidiosul nu privește pe cei din îndărătul lui, ci pe cei dinaintea sa. El vede oameni cu poziție, valoare, avuție, frumusețe, și eată că încolțește în inima lui buruiana pizmei.

Ambițiosul se ferește cu orice preț să nu ajungă în conflict cu cineva. Sfârșitul e, că și pierde independența.

Scopul sfintește mijloacele: acest principiu iezuitic va fi deciziv la cei ce se inspiră din «fudulia vieții».

află ideile activității omenesti într'adevăr spirituale, deoarece aceste ideale nu sânt paralizate de cătușele prescripțiilor biblice sau — cu alte cuvinte — sancționarea lor zace în inimile oamenilor și nu în afară de ființa lor. Această eliberare de sclăvia imutabilă irațională de prescripții exterioare este mare favor al civilizației moderne europene».

Misionarul și scriitorul englez John S. Royland scria în Nr. pe Iulie 1929 al revistei din Londra «The Nineteenth Century» (după «Die Auslese», Berlin, Aug. 1929) despre marile greutăți ce le întâmpină acum un misionar în Indii, căutând să răspândească preceptele creștine.

Eată un pasăgiu: «Puțin folosește misionarului dacă vorbește despre marele ideal dela vest al progresului, ca de ceva mai bun decât de vechiul staticul sistem de instituții al ostului, deoarece cel din India li va răspunde pe dată (dacă nu își va reține gândurile): Progres? Pe ce cărări? Spre sinuciderea universală, pe care am văzut-o în război? Spre sistemul industrial, pe care li reproba cea mai mare din națiunile vestice? Spre relațiile familiare și sociale, pe care le vedem în filmurile, cu care Hollywoodul inundă țara noastră? Astfel de progres nu dorim!» Dacă misionarul li poveștește despre frăție ce cuprinde toate în activitatea-i creatoare, de dragul iubirii lui Dumnezeu, ca fel al bisericii creștine, spune cel din Indii: «Nu spune așa ceva! Nu s'au rugat, în decursul războiului, bisericile diferitelor națiuni de același Dumnezeu al iubirii, ca armatele lor să se nimicească cu efect?»

«Întreaga situație se resumă în marea sentință rostită de unul din cei mai proeminenți bărbați de stat din Indii, a răposatului Gokhale:

«Mă interesează mai mult de religie decât de politică și venerez mult pe Isus, dar legătura Sa cu vestul este în defavorul Său».

«De aceea trebuie misionarul să știe, că pleacă spre India ca reprezentant a unei ordini sociale discutate».

Profesorul de teologie, Dr. Johannes Thaurer, descriind «ofensiva» religiunilor necreștine de după război, scrie, în revista «Schönere Zukunft»:

Isvor de multe calamități devine adese fudulia vieții nelămurite. De aceea, cu încordată atenție, trebuie să o menținem în vâgăș. Aceasta o vom putea face atunci, când vom căuta izvorul fericirii nu în afară, ci în succese interne, în noi înșine.

Nu uita că opinia lumii e schimbătoare: azi îți strigă: *osana!* ear mâine: *răstigniți-l!*

Și nu uita, că există ceva mai scump decât stima oamenilor: stima noastră proprie, personală; — dacă e fericit acel simț, când nu alții ne respectă, mai fericit e cel ce se respectă pe sine. De aici încolțește liniștea conștiinței și pace internă, care n'o poate da nici o recunoștință a lumii.

O adevărată valoare e zidită în noi: sântem creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Lumea puțin ne mai poate da. Dacă ne dă, e bine. De nu, încă nu-i rău. Mai mare e valoarea sufletului decât orice. Până când sufletul e păstrat în întregime, nu sântem săraci; ear dacă, supunându-ne ambiției, vrem să ne înălțăm spre dauna lui: am pierdut totul.

Pr. Cpt. Dr. T. Potocș

«La începutul lui Noemvrie 1928 s'a ținut în Șangai congresul al doilea panasiat. Nu s'a stabilit un program unitar politic; dar a fost luată, cu unanimitate, rezoluția: «Asia, ca leagăn al religiilor, să și trimită misiuni religioase în Europa, Africa, America și Australia».

Budhismul asiatic de ost, după același scriitor, a pornit și el ofensiv. «Mereu arată scrierile de propagandă budhiste stările morale sociale grozave din Europa, puterea, ce nu cunoaște considerații, a capitalismului, spăimântătoarea influență a materialismului, și îngâmfarea de stăpâni desăvârșită, a popoarelor albe față de celelalte rase».

Studentii asiatici se întorc în patria lor «plini de dispreț, față de creștinismul, pe care-l cunosc mai mult din caricaturile foilor noastre», ca să se întoarcă misionari.

Dela școala normală ort. „A. Șaguna“ secția de fete

— Corpul didactic —

Consiliul arhiepiscopiei noastre de Alba Iulia și Sibiu a hotărât — cum am anunțat — înființarea unei Școli normale ortodoxe de fete în Sibiu.

Corpul didactic al noului institut de cultură este următorul:

1. Doamna *Maria Petrovan*, directoră și profesoară de pedagogie;
 2. Preotul *Mihail Neagu*, prof. de religie;
 3. *Livia Niculin* născ. Dobrotă, de l. română și istorie;
 4. *Stela Petrașu*, l. română și franceză;
 5. *Maria Pleșa* născ. Rociu, geografie și științe naturale;
 6. *Maria Juga*, științele fizico-chimice și matematice;
 7. *Lya Popovici*, muzica;
 8. *Florica Ghiulea*, lucrul de mână;
 9. *Constanța Dan*, educația fizică;
 10. *Felicla Millea*, gospodărie.
- Învățătoare la Școala de aplicație: *Maria Lupescu* și *Valeria Bonea*.
- Lecțiile încep la 1 Octomvrie 1929.

INFORMAȚIUNI

Grânele de pe hotare. Ministerul de finanțe, informat că unele organe subalterne sechestrează grânele pe hotare, împiedecând treieratul, a dat circulară explicativă ordonând ridicarea acestor sechestre. Circulara, dată în acest scop, arată că prin sistemul acesta nu se ajunge la rezultatul dorit, ba se mai întârzie cu lichidarea debitelor, intrucât țăranul, numai după ce și-a treierat păioasele, poate plăti impozitele.

Al 27-lea congres universal al păcii se ține la Atena în 6—10 Octomvrie 1929. Guvernul grec pregătește serbări mărețe în cetatea Acropole. În toate școlile din țară se va conferența despre necesitatea păcii europene. Tuturor participanților la congres li se acordă călătorie liberă pe liniile ferate grecești din 1—20 Octomvrie.

Pentru preoți. Stofe bune, ieftine, speciale pentru reverenți, se găsesc de vânzare, în cantitate restrânsă, la *Librăria Arhiepiscopiei*, Sibiu. cum se poate vedea din anunțul publicat în acest număr. Doritorii sânt invitați a se adresa cu încredere și cât mai curând către *Librăria noastră*.

Ad. Nr. 406/1929.

(129) 2—3

Concurs repetit

Pentru ocuparea parohiei de cl. III, Bogata olteană cu filia Dopca, protopopiatul Cohalm (Rupeni) se publică concurs cu termen de 30 zile, dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiunile acestui post sânt:

1. Intregirea deta stat, potrivit coalei B.

2. Sesiunea parohială de 6 jug., plus 4 jug., ce stau încă sub arendă forțată.

3. Stola obișnuită în tract.

4. 1½, ferdelă de porumb dela fiecare familie din parohie și filie.

Concurenții își vor înainta petițiile, însoțite de acte, subsemnatului oficiu protopopesc, în termenul deschis, urmând a se prezenta în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc ort. rom., din ord. Nr. 7136/1929 al Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc.

Cohalm (Rupeni), 17 Septemvrie 1929.

Alexandru Brotea
protopresbiter.

A APĂRUT**BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI**

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—.
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat poștal.

(128) 2—3

Concurs

Postul de **bucătăreasă** la internatul liceului ortodox român «Avram Iancu» din Brad e vacant cu 1 Octomvrie. Persoanele care doresc a ocupa acest post, să-și înainteze cererile însoțite de acte direcțiunii liceului în Brad până în 30 Septemvrie. Salar dela stat Lei 2500.

Direcțiunea liceului ortodox «Avram Iancu», Brad.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se pot comanda următoarele odoare bisericești:

Potire**Disc și Steluță****Cădelnițe****Candele****Chivot****Copie****Lingurițe****Cruci****Cruciulițe****Cununi****Căldărușe cu mătăuz****Clopoțele pt. altar****Cănuțe pt. Sf. mir****Garnitură pt. bolnavi****Prapori**

Toate aceste odoare bisericești sânt din Alpaca (Argint de China) aurite și foarte frumos executate, cu prețuri moderate.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Istoria bisericească universală

și

Statistica bisericească

de

Euseviu Popovici

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugit ulterior

Traducere

de

Mitropolitul Atanasie Mironescu

fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 130.—

" II " 150.—

" III " 120.—

" IV " 200.—

plus spese postale Lei 30.—.

A apărut:**Biserica Neamului și drepturile ei**

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini.
Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei.
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

CLOPOTE

în cea mai bună calitate. Turnătorie de clopote. Uzinele Metalurgice S. P. A. Timișoara IV, str. Andrei Mureșanu 3. Telefon 23—42 (125) 2—4

A apărut cartea binevenită:

MIC DICȚIONAR

cuprinde peste 15 mii de neologisme, cuvinte străine, provincialisme ș. a., pentru școale și particulari, de **E. Hodoș**. Un volum de 216 pagini. Prețul 120 lei, și porto poștal 20 lei recomandat. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Turnătorie de CLOPOTE și metal

FRITZ KAUNTZ

Sibiu, strada Morilor Nr. 2

Furnizează clopote pentru biserici din aliaj garantat ca în timp de pace în executare de artă și pe lângă cele mai mari garanții. Experiența îndelungată de ani în această ramură garantează o muncă de primul rang.

Am executat și clopotele Catedralei ortodoxe române din Sibiu — spre mulțumirea Consiliului arhiepiscopesc

I I Cereți oferte speciale I I

Observați exact adresa de mai sus!

NB. Firma de mai sus, nu are nici o legătură cu firma Schieb (114) 3—5

In atențiunea Onoratei Preenimi!

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, au sosit

Stofe speciale pentru Reverenzi

On. Preenime este rugată, în interesul propriu, a nu comanda stofe sau reverenzi în altă parte, până nu se va convinge despre calitatea și prețul acestor stofe.